

CUPRINS:

Cuvânt înainte 7

1. „Marele slujitor al lui Christos Iisus” Christian Rosenkreutz în prezentarea lui Rudolf Steiner ... 11
2. „Benedictus deus qui dedit nobis signum”Ritualul de admitere în conducerea Școlii Michaelice ... 117
3. Fama Fraternitatis În transmiterea lui Johannes Wilhelm Gädeke ... 135

Note ... 157

Bibliografie ... 203

Marele slujitor al lui Christos Iisus

Christian Rosenkretz în prezentarea lui Rudolf Steiner

Friedrich Rittelmeyer scria: „Cel mai impresionant era modul în care Rudolf Steiner a vorbit despre marii învățători cu care s-a întâlnit pe drumul său. Oameni ai spiritului extraordinari, complet necunoscuți publicului larg, au fost la momentul potrivit acolo, l-au ajutat în perioadele decisive să dobândească cunoaștere și să-și dezvolte abilitățile și au fost, într-un fel, nași la iluminarea misiunii sale biografice. Fără ca Rudolf Steiner să vorbească despre asta, puteai căpăta sentimentul despre modul în care o asemenea viață a fost îndelung pregătită, despre felul în care ajutoarele necesare au fost trimise la momentul potrivit, precum și despre modul în care totul converge către o afiliere care pătrunde, plină de înțelepciune, în istoria omenirii. Lumea exterioară nu are nicio idee în legătură cu acest fenomen. Viața unui conducător al omenirii, care își are misiunea în cel mai înalt plan, este o operă de artă, la care lucrează împreună îngeri și oameni. Era ciudat să auzi în mod direct amănunte despre faptul că există într-adevăr asemenea conducători spirituali ai omenirii, care, complet protejați prin tănuirea lor, acționează din fundalul istoriei omenirii, privind înspre viitor și ghidând. Cel care își amintește de intervenția necunoscutului în viața lui Jakob Bohrne, de apariția prietenului lui Dumnezeu în viața lui Tauler, își poate forma o reprezentare a ceea ce a povestit Rudolf Steiner atunci. Doar că marii conducători erau recunoscuți în mod clar și conștient aici, în rândurile lor, ca purtători ai unei mari misiuni pământești.

Pe cât de străină poate părea această lume atunci când ne gândim la lumea obișnuită, de zi cu zi, pe atât de familiar te simțea în ea atunci când Rudolf Steiner povestea despre ea. Pentru mine este de neuitat privirea cu care Rudolf Steiner a rostit despre unul dintre acești doi oameni ai spiritului: «Acesta a fost o personalitate foarte însemnată!». Iar ochii săi au început să-l caute lent. Iar în acel moment s-a re-găsit venerația pe care un cunoscător o oferă unui altui mare cunoscător. Mai târziu mi-a povestit despre faptul că a fost cândva salvat în mod neașteptat de un „maestru”, când era pe cale de a realiza ceva ce i-ar fi putut provoca moartea. La întrebarea mea, dacă unul dintre acești doi încă mai trăiește și dacă se întâlnește vreodată cu el, mi-a răspuns: „Nu am nevoie de asta.” El simte că are capacitatea de a realiza un contact de natură spirituală, fără a avea nevoie de prezența exterioară, cu siguranță.” Friedrich Rittelmeyer a publicat acest pasaj în 1928 în lucrarea sa ce conține memoriile cu privire la Rudolf Steiner; ea face referire la discuții biografice de ore întregi, confidențiale, pe care le-a purtat cu mulți ani înainte (sfârșitul lui iulie/începutul lui august 1915) cu învățătorul.

Rittelmeyer a aflat însă mai multe de la Steiner despre „Maeștrii” săi, decât a vrut să prezinte în lucrarea sa și a împărtășit asta anumitor prieteni. „Rittelm[eyer] spune: Pe când trebuia să scrie o schiță a vieții Dr. Steiner, acesta din urmă i-a povestit în prezența Doamnei Dr. Steiner: El ar fi avut doi inițiatori: Christian Rosenkretz și Maestrul Iisus (Zarathustra). *În privința celui din urmă l-a indicat pe Fichte. Primul a acționat prin Felix Balde*” – astfel și-a notat în jurnalul său Walter Johannes Stein pe 9 iulie 1924, după o convorbire cu Rittelmeyer. Despre *Maestrul* ocult, care i-a realizat școlirea esoterică (foarte probabil în anul 1880²⁸) cu ajutorul operelor lui Fichte, a menționat Steiner într-un alt pasaj²⁹; conform depozițiilor lui Stein/Rittelmeyer, precum și ale lui Edouard Schure, aici a acționat Maestrul Iisus (Zarathustra - acea individualitate care a pregătit la răscrucea vremurilor încarnarea lui Christos în trupul lui Iisus din Nazareth și acționează de atunci mai departe.” El s-a apropiat de Rudolf Steiner sub forma unui om simplu, a cărui identitate civilă nu a putut fi stabilită până în prezent. Christian Rosenkretz, pe de altă parte, ar fi acționat, conform spuselor lui Steiner către Rittelmeyer, *prin* „Felix Balde”, asta înseamnă prin necunoscutul

culegător de plante medicinale, Felix Koguzki din Trumau (1831-1909), pe care Rudolf Steiner l-a întâlnit în toamna anului 1879 – și care i l-a indicat mai târziu pe cel de-al doilea maestru (cel real). Despre Felix Koguzki, „Felix Balde” al dramelor-misteriu, a scris Rudolf Steiner în biografia sa: „El s-a revelat de așa manieră, ca și când el, ca personalitate, ar fi fost doar organul de vorbire pentru un conținut spiritual, care dorea să vorbească din lumi tănuite.” *„Eu sunt doar un instrument / Al puterii care îmi dăruiește cuvinte”*, se scrie în drama-misteriu cu referire la Felix.

Ambii maeștri s-au apropiat de Rudolf Steiner la începutul perioadei sale de studiu la Școala Superioară Tehnică, prin personalități insignifiante, fapt care l-a marcat profund pe Friedrich Rittelmeyer. Rudolf Steiner a menționat cândva într-o conferință, în sens general:

Atunci când conducătorii actuali ai omenirii se deplasează afară, în lume, în veșmântul lor omenesc, nimeni din lumea exoterică nu-i recunoaște. Și dacă pe tărâmul științei spiritului noi vorbim de Maeștrii înțelepciunii și armoniei sentimentelor, oamenii s-ar mira de cele mai multe ori dacă ar vedea înfățișarea simplă și modestă sub care se preumblă acești Maeștri ai înțelepciunii și armoniei sentimentelor prin toate ținuturile. Ei există pe plan fizic. Dar cele mai importante învățături nu le dau pe planul fizic, ci pe planul spiritual. Iar cine vrea să-i audă pentru a primi de la ei învățături, trebuie să aibă acces nu numai la trupul lor fizic, la trupul din carne și oase; ei trebuie să aibă acces la forma lor spirituală.

De „învățăturile” pe care Rudolf Steiner le-a primit de la Felix Koguzki (sau de la figura spirituală ce se afla în spatele său) aparțineau conținuturile unei cunoașteri misteriale în privința înțelepciunii naturii și a plantelor, o știință spirituală a naturii, în sens vindecător. Felix era „complet inițiat în tainele acțiunii plantelor și a raportului său cu Cosmosul și natura umană”, a scris Rudolf Steiner șapte septenale mai târziu. Era o înțelepciune” veche”, o știință a naturii esoterice străveche, pe care Rudolf Steiner a întâlnit-o în Felix printr-un om deosebit, neobișnuit. În această *trecere* de la înțelepciunea veche la cea nouă, care trebuia să fie realizată prin știința spiritului de natură antroposofică a lui Rudolf Steiner, a acționat Christian Rosenkrenz: pregătirea și crearea acestei treceri era foarte clar opera sa – drept „conducător al mișcării spirituale în viitor.”

Friedrich Rittelmeyer a menționat și că Rudolf Steiner i-ar fi povestit despre „salvarea vieții sale” de către unul dintre cei doi „maeștri”. Cu o zi înainte de sărbătoarea lui Michael din anul 1911, Rudolf Steiner a menționat în conferința sa din Neuchâtel următoarele: Christian Rosenkrenz i-ar fi chemat înainte de 1899, asta înseamnă înainte de sfârșitul epocii „Kali Yuga”, adesea pe cei care aparțin aceluiași curent și care acționau împreună cu el, printr-o „criză karmică” – de cele mai multe ori o faptă salvatoare de viață –, printr-o viață nou-dăruită, care se afla, de acum înainte, în slujba rosicrucianismului spiritual, respectiv a progresului omenirii posibil prin Rosenkrenz (începând cu această perioadă, „chemarea” are loc mai mult interior, sufletesc-spiritual). Rudolf Steiner a descris drept baze ale acestei intervenții biografice o întâlnire prenatală cu Christian Rosenkrenz, care după salvarea vieții devine o imprimare conștientă (sau conștientizată) în amintire a unui impuls de voință. Steiner a schițat în diferite conferințe scene (forme) ale unei chemări a lui Christian Rosenkrenz, descrierea *vieneză* din 9 februarie 1912 având probabil implicații autobiografice, așa cum a fost sugerat de către Rittelmeyer câțiva ani mai târziu. („Mai târziu mi-a povestit despre faptul că a fost cândva salvat în mod neașteptat de un «maestru», când era pe cale de a realiza ceva ce i-ar fi putut provoca moartea.”) La Viena Rudolf Steiner a menționat descrierea unei intervenții salvatoare de viață din partea lui Christian Rosenkrenz:

Am evidențiat în mod deosebit acest eveniment extraordinar al chemării. Se pot cita și alte evenimente, conectate în mod direct cu lumea spirituală, care trebuie căutate în viața dintre moarte și naștere, *însă în contextul nostru spiritual trebuie să ne apară plin de însemnătate acest eveniment, care se află în mod intim în legătură cu mișcarea noastră spirituală.*

Exemplul unei forme a chemării de către Christian Rosenkrenz, numit de Rudolf Steiner în acest context, suna astfel:

Să presupunem că un om se află în pat – în alte pasaje am prezentat alte evenimente care au avut loc

– și se trezește deodată. Lui nu îi este clar că s-a trezit și privește, ca și când ar fi purtat de un instinct, către un perete care în general este foarte întunecat. Camera este pe jumătate difuz luminată, peretele este întunecat, iar el vede pe acel perete scris: «Ridică-te imediat» El se ridică. I se pare ciudat ceea ce se întâmplă. Iese din casă și abia ce face un pas în afara casei că – nimeni altcineva nu putea fi rănit – plafonul se prăbușește peste patul său, ceea ce l-ar fi accidentat indubitabil. El a efectuat toate cercetările ulterioare; nicio ființă din planul fizic nu l-a atenționat asupra faptului că ar trebui să se ridice din pat. Dacă ar fi rămas acolo, ar fi fost probabil mort.”

Nu a fost confirmat dacă evenimentul descris de Rudolf Steiner în Viena este preluat într-adevăr din propria viață; el l-a descris ca pe o intervenție a lui Christian Rosenkreutz în cursul unei vieți – intervenție care a acționat prin Rosenkreutz dincolo de întâlnirea umană. Reprezentanții pe Pământ ai lui Christian Rosenkreutz și ai Maestrului Iisus, care i-au intersectat drumul în Viena și în preajma perioadei vieneze, au fost importanți, iar Rudolf Steiner i-a prețuit pe tot parcursul vieții; pe de altă parte, acești reprezentanți au susținut în primul rând relația cu maestrul spiritual care se aflau în spatele lor și ai căror „trimiși” erau ei. („În planul fizic, maestrul acționat prin «trimișii» însărcinați de ei”. 41) Rudolf Steiner a rămas permanent în legătură cu maestrul.

*

În principiile sale călăuzitoare, Rudolf Steiner a descris, spre sfârșitul vieții, căutarea rosicrucienilor a unei întâlniri autentice cu Michael. Rosicrucienii au pregătit apariția acțiunii lui Michael pe Pământ, însă, înainte de 1879, nu au putut participa la întâlnirea cu „Figura cosmică a lui Christos” pe